

Finnországi pályázat

ERASMUS+

2017.

TÚRÚ ÉVA

I. hét:

2017. március 13-án indult utunk Finnországba. Enikő tanárnő kíséretével repülőre szálltunk és 2 órát a levegőben voltunk. Mindenki fáradt volt, aludtunk egyet, és miután kinéztünk a repülőgép kicsi ablakából, és megláttuk a havas tájt, tudtuk hogy nemsokára földet ér a repülő és leszállhatunk. Nagyon hideg volt a hőmérséklet itt Helsinkiben, mert otthon akkor kezdődött a tavasz és kezdett melegedni az idő, de Finnországban még tél volt, és ott voltak mínuszok. Megvártuk a csomagjainkat, hogy leadják a gépről, kicsomagoltuk, és utána a Hämeenlinnaba tartó buszra szálltunk.

Megérkeztünk Hämeenlinnaba, taxival vittek minket tovább a lakhelyünkhöz, ahol egy férfi várt minket, Annsinak hívták. Lepakoltuk a csomagjainkat és utána ki kellett töltenünk egy oldalt az adatainkkal, ami kissé nehézkes volt és lassú, mert angolul volt minden és párunknak nehézkes az angol, és a billentyűzet finn volt, szóval kicsit furcsa volt, mert néhány betű nem a helyén volt. Megkaptuk a kulcsokat a lakásunkhoz. Innen kezdődött az első hetünk.

Másnap megmutatták nekünk a sulit, és kifizettük a szállást is. Körbenéztünk az iskolában, láttunk különböző szövöszéket és anyagokat, termékeket, amit a diákok készítettek, és az ebédlőt is megmutatták nekünk. Megmondták, hogy mi Jenny tanárnővel leszünk, aki nagyon aranyos és segítőkész volt, és tartottunk egy kis meetinget is, bemutatkoztunk nekik, és jó szívvvel fogadtak minket. Elirányítottak minket egy tanteremhez és ott foglaltuk el magunkat könyvek nézegetésével és ötletek kitalálásával. Farmer anyagból és bőrből készítettünk kis táskákat, és telefon tokokat is. Az agyagok nekünk ingyen volt, mert ezek használt, szakadt farmerekből és bőrdarabokból lehetett válogatni. Ott volt még velünk 4 lány, akik megmutatták az ebédlőben, hogy hogy mennek ott a dolgok. Szedhettünk annyi ételt, amennyit megbírtunk enni és utána kifizettük az ebédet. Az ott lévő ételek érdekesek, de nem rosszak, furcsán finomak voltak. Amit hamar észrevettünk az az volt, hogy ott nincs csengetés, papírra van nyomtatva, hogy mikor van tea meg kávé szünet és az ebéd, meg hogy meddig tartanak az órák. 1 órával hamarabb ebédeltünk, amit nehezen tudtuk megszokni. Jenny tanárnő meg próbálkozott velünk kommunikálni angolul, aki meg nem tudott angolul, annak meg vicces hangokat adott ki és mutogatott, hogy megértsük. Kiderült, hogy péntekenként nincs iskola, így 1 nappal hosszabb volt a hétvégénk. Ilyenkor bevásároltunk, vagy várost néztünk.

Az iskolában lévő varrógépek meglepően csendesek, és amikor hátra nyomjuk a pedált, akkor elvágja magától a cérnát. A szegőgépek is csendesek, de még le is van süllyesztve az asztalba, és amikor javításra vagy cérna befűzésre szorul, az elejét fel lehet hajtani. Az iskolában meglepően nagy a tisztaság, külön speciális szemetesük van a törött tűknek meg az anyagoknak. Van egy újra hasznosításra való kuka, amiben régi ruhaanyagokat tartottak, amiket nyugodtan lehetett használni, mint bélésként.

II. hét:

Ezen a héten a kalapos műhelyben voltunk Anita tanárnővel. Megmutatta nekünk a kalap készítés rejtelseit, a bőr festést, a kivágó prést, és a bőr fonását.

Először le kellett mérnünk a fejünket és keresnünk kellett egy kalapformát, ami a fejünkhöz hasonló méretű, és be kellett folpackoznunk, hogy védjük az anyagunkat és a formát is. Kiválasztottunk egy anyagot, amiből lehetett választani vagy nyúlszört, vagy birkaszört. Személy szerint én a nyúlszört választottam, mert én sötét két anyagot szerettem volna, és az csak nyúlszörben volt, és jobb volt a tapintása. Beáztattuk az anyagunk belsejét és vártuk, hogy átázzon. Utána gőzöltöttük, hogy lazább legyen a szerkezete, és tudjuk formálni a kalapformán. Miután megelégedtünk a formával, egy szalaggal, sok szegeccsel és egy kis kalapáccsal leszögeztük az anyagunkat a kalapformához és levágtuk az alja részét. Ezt a részt pedig szintúgy gőzöltöttük, nyújtottuk, formáltuk, és leszögeztük. Mindkét formát egy szárítószekrénybe helyeztük, hogy megszáradjon a kalap részei és megtartsák a formáikat. Utána meg kivettük a szekrényből ezeket és vékony ragasztó réteget kentünk a kalap belsejébe, és hagytuk száradni. Másnapra megszáradt, és azért kellett ragasztót kennünk a belsejébe, hogy megszilárduljon a kalap szerkezete és ne nyomódjon össze. Leszedtük a formáról és elkezdtek a széleit igazítani, szalaggal elszegtük, Összevarrtuk a két alkatrészt kézzel és eltakartuk egy szalaggal, és masnival vagy kis szalag darabbal díszítettük.

Később készítettünk bőrből virágokat, amiket kivágó présszel kivágtunk, és hővel formáltuk. Ezzel a módszerrel készítettünk kártyatartókat, kulcstartókat és brossokat is. Festettünk bőrt barnára és feketére és políroztunk, fényezettünk, fontunk karkötőket, és nyakláncokat, és néhány karkötőt virágokkal díszítettük, és patenttal, kövekkel díszítettünk, és rögzítettünk.

A hét vége felé készítettünk olyan régi módú pénztárcát, amit meg kellett szerkesztenünk, hogy milyen formájú és hosszú legyen, kiszabtunk 2 anyagot (belsejét és a külsejét), színt a színnel összevarrtunk, de a bélésnél egy részt hagytunk, hogy később ki tudjuk fordítani, ragasztóval beleragasztottuk a pénztárca „vázba” és rászoritottuk a vázat a pénztárcára, és végül a kis részt kézzel összevarrtuk.

III. hét:

Ez a hét kicsit káosz volt, mert a tanárok váltogatták egymást és szinte már nem tudtuk, hogy ki van velünk. De amikor kaptunk egy tanárt, akkor sorozatgyártást kellett készítenünk. Piros és kék nagy táskákat, kis táskákat, és turbán törölközőket is varrtunk. Mindig magunkra hagytak minket, alig néztek ránk, megkaptuk a feladatainkat és nekünk kellett rájönni, hogy hogy kell megvarrni a táskákat, és a legvégén kaptuk meg az elkészítés sorrendjét. A kis táskákhoz és a turbánokhoz szerencsére kaptunk utasításokat, de sajnálatos módon fekete-fehérben kaptuk a nyomtatványokat, amin nagyon nehezen tudtuk kinézni a műveleti sorrendet, milyen szélesen varrjuk le, hol kell varrni stb. De a végén sikerült össze hoznunk a dolgokat, és készen lettünk minden feladattal. Egyik nap még a magyar zászlót is felhúzták a

tiszteletünkre, de azt is fél napra, mert voltak más zászlók is mellette (pl: német, horvát, stb).

IV. hét:

Ez az utolsó hetünk, és mi magunk terveztük meg a felsőnket. Kipróbáltuk a nyakkörszegő gépet, és a fedőző gépet is. Később párnahuzatokat készítettünk, de személy szerint én asztalterítőt készítettem a párnahuzat elejéből.

A héten már azt sem tudtuk, hogy melyik tanárral vagyunk. Ritkán néztek ránk, amikor nem Jennyvel voltunk. Szabadon használhattuk a varrógépeket, anyagokat is választhattunk, és később ki kellett fizetnünk.

Olyan sok dolgot nem csináltunk a héten, mert minden feladattal 2 napig foglalkoztunk szépen lassan. Leginkább ajándékokat csomagoltunk otthon, takarítással és pakolással töltöttük el az időnket.

Izgatottan pakoltunk a bőröndökbe és alig vártuk, hogy haza jöhessünk és újra a családjainkkal lehessünk, és szívhassuk a friss magyar levegőt.